1230.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

No 1230.

M. Tuscher fecit

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

= L N 1552

M

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

1230.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

1230

COMMONEFACTIO DE VIRTUTE, CARMINE ELEGIACO COMPREHENSA & ſcripta

A

NICOLAO SEVERINO
Arhuſienſi.

HAFNIAE

Impreſsit Andreas Gutterwitz.

Anno 1578.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

GENEROSÆ AC ANTIQVÆ BIORNORVM FAMILIAE INSIGNIA.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

1230.

GENEROSISSIMIS

ATQVE EXIMIA VIRTVTE ET ERV-
ditione præcellentibus Adoleſcentibus, TRVDERO BIORNONI
& IACOBO BIORNONI: Viri ampliſsimi BIORNONIS
ANDREAE, Domini de Stenholt & Viſchölæ, Præſidis
ARhuſienſis, Sereniſsimi & potentiſsimi Danorum
Regis FRIDERICI II. Conſiliarij
prudentiſsimi, filijs, S.

VIrtus lege Dei præcepta & viribus aucta,
Humano generi dogmata ſancta refert,
Inclyta nam virtus vitam decreta regendi
Aptè proponit, mollia iuſſa ciet,
Cœtera quæ cingit radiantis culmen Olympi
Friuola ſunt, vno deperitura die.
Hic præſto eſt magni dictum virtute Biantis,
Quem celebri vexit græcia laude ſophum,
In patriam cuius dulcem Mauortius hæros
Cum ſemel ingreſſus ſanguinolentus erat,
Gens inimica habitatores dare terga coëgit,
Expulit hos miſerè de ditione ſua
Fugere ad nemorum latebras ſtabula alta ferarum,
Neglexit ſecum tollere, nullus opes.

 Sum-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Sumpſit hic argentum ſimul aſportauit hic aurum,
Alter gemmarum pondera magna tulit,
Hoc cur non itidem faceret, quæſitus ab vno
Et ſua non ſecum ſumeret ipſe Bias,
Fertur prudenter ſic reſpondiſſe roganti,
Et ſubitò tales ingeminaſſe ſonos:
Omnia, ſit tibi perſpectum mecum mea porto,
Cætera poſtpono, cætera curo nihil
Firma tenaxq; meo manet hæc ſententia corde
Nil virtute amplus firmius orbis habet,
Non emitur nummis fuluo nec venditur auro,
Incertæ haud ſortis, vis violenta rapit.
Æs vanum, vanum imperiorum ſceptra tenere,
Dilitiæ vane, vanus & omnis honor,
Omnia precipiti curſu fortuna volutat:
Prochdolor in peius res labefacta ruit,
Sola quidem virtus ceu murus ahænius aſtat,
Hæc, cum frangantur cætera, firma manet
Ergò quem ratio morum delectat honeſta,
Vitæ quem ſanctæ premia magna mouent:
Cui pietas curæ, cuiq; eſt reuerentia cordi,
Ætherea tandem qui cupit arce locum,
Virtutis pulchræ veſtigia pulchra ſequatur,
Hanc ſummo ſemper diligat obſequio.

Hoc

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Hoc iuueneſq́ ſenes ſtudeant procedere calle,
Hanc foueant, diſcant, hanc venerentur, ament.
Paucula quæ ſtatuam rectè huc referenda notabo
Vt ſubeat veræ pectora pacis amor,
Aſt, ego dum tenui modulari in arundine muſam
Conor, & imparibus nectere verba modis;
Fit timor & gelida trepidat formidine pectus,
Et noſtro verus defuget ore color.
Noſtra fatebor enim non diuite carmina Vena
Manant, ſed ſicco fonte petita fluunt.
Non color apparet quem pingit docta miuerua
His penitus Rhetorum floſculus omnis abeſt.
Attica non mihi muſa nec ipſa facundia floret,
Plautino eloquio carmina noſtra carent,
Ergo quid faciam? Liceat deſiſtere ceptis?
Abſit: qua potero ſed ratione canam.
Annuet inceptis ſummus moderator Olympi
Conatus fœlix quo ſine nullus erit.
Eſt dictum vulgare: tuis in rebus agendis
Conſtituas finem principiumq́ Deum,
Sic te fortunet ſimul & tua facta ſecundet,
Recto procedant tramite cuncta tibi.
Nil bene ſuccedit nullus labor vtilis vnquam,
Ni pater omnipotens ipſe gubernet opus,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Adſis quapropter, rogito pie Chriſte canenti:
Ignea fulgentis qui regis aſtra poli.
Tu noſtri princeps formandi carminis eſto,
Fac facili vena metrica dicta fluant,
Ad vos me verto BIORNORVM ſanguine creti,
Laus modo veſtra viget, vos comitatur honos.
Artibus imbuti prima eſtis origine vitæ,
Summa quibus virtus munera diſtribuit.
Rectè maiorum veſtigia laude coruſca
Nunc veſtra inſequitur vita probata bonis.
Virtutes fulgent, in vobis, ſtemmate clari,
Sol veluti in medio, ſplendet in orbe poli,
Aures dicenti cupio præbete benignas
Percurram præſens carmine dogma breui.
Inſequar hanc methodum, monſtrabo quam ſit Honeſta
Principio hæc virtus: hinc paradigma dabo.
Fructus narrabit varios tum tertius ordo.
Quam ſuauis, tandem quamq; iocoſa ſcies,
Virtutes inter cunctas Clementia ſola,
Aurora aut veluti lucida gemma micat,
Sol velut antè alios aſtrorum luminat ignes
Heſperus vt radians fulget in orbe ſuo,
Plurimum vt effundit lucis tritonia coniunx,
Mollia ſic ſplendent corda dolore graui,
Primo virtutem ſummi mandata tonantis,
Hanc ſuper, aönijs laudibus, aſtra vehunt.

Cœlitus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Cœlitus emittit Deus hanc in corda piorum,
Fœdera qui pacis tuta tenere volunt.
Hanc in lege ſua, geminos qui temperat axes,
Poſcit, qui renuant, damna minatur eis.
Admonitus cuius memori ſub pectore ſerua
Te pudeat nunquam cœlica dicta ſequi:
Chara Dei ſoboles cœleſtis ianitor aulæ
Talia fert cunctis iuſſa ſequenda viris,
Manſuetudo quidem cum præcipiatur ab illo,
Digna eſt quam conſtans laus ſuper aſtra vehat.
Hanc quoq; confirmant rectè κριτήρια nobis
Quæ mundi paſsim rebus in hiſce patent,
Sanê quo mentem vertas ſurſumue deorſum
Seu maria, arua, nemus perſpiciaſue polum:
Et plantæ & ſegetes & cœli robora clamant
Omnia concordi pace ligaſſe Deum.
O miranda ſupernarum fabricatio rerum,
Inferior mundus quanta ſtupenda tenet?
Condita tranquillo procedunt ordine cuncta,
Singula manſueta ſunt laborata manu,
Ac primum facies cœlum tollamus in altum
(Sidera nam mandat clara videre Deus)
Os ſublime dedit rutilum vt tueremur Olympum
Vult & vt hoc pulchrum perſpiculemur opus.
Cœleſtis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Cœleſtes dicunt miris anfractibus orbes,
In gyrum veluti, nocte dieq́ trahi.
Obſequium ſibi conantur preſtare viciſsim,
Seſe perpetuo ſemper amore fouent,
Occurrente vno confeſtim deuiat alter
Æthereo fiant ne fera bella Throno,
Sic eſt ſyncerus talis cœleſtibus ordo.
Corporibus, qualem ſphærica forma refert,
En ſpeculo pacis fulgenti & imagine viua
Hoc quid narratu pulchrius eſse poteſt?
Perpendas oculis totum vigilantibus orbem.
Omnia qui vigeant perſpiciaſue ſimul.
Inuenias in eis nil manſuetudine maius,
Si modò ſeruarent fœdera iuncta ſibi.
Aſpice, dulciſonum ſeruant elementa tenorem
Poſt erat in ſedes maſſa ſoluta nouas.
Altum flama tenet cui lucidus aër adhæret
Conſedunt medio terra fretumq́ loco
Sic ſibi ſuccedunt parteſq́ volubilis anni,
Principio rerum quas Deus inſtituit.
Frigoribus pulſis decorantur floribus arua
Purpureas herbas ver dat odoriferum.
Veſtit agros culmis paſsim cerealibus æſtas
Et cererem pinguem pulueruIenta profert.

Pomi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Pomifer autumnus ſequitur mox ordine[illegible],
Vndiq; qui dulci Bacche liquore fluis:
Triſtis hyems tandem ruit & penetrabile frigus
Connectens niueo maxima ſtagna gelu.
Temporis en partes placida quam lege ligentur,
Ordine ſuccedunt, ordine iuncta cadunt.
Præterea noſtro ad paruum nunc carmine mundum
Vt deſcendamus proxima meta petit.
Quem meritò quondam dixere σοφοὶ μικροκόσμον
Nullaq; poſteritas immemor eius erit.
Partibus humanis, nihil eſt vel corpore toto
Quod cupiat bellum deſidiumue ſtruat,
Attentis oculis ſi aſpexeris omnia membra
Ad pacem dicas diſpoſuiſſe Deum.
Haud venit armatus puer huc, ſed nudus, inermis
Atq; imbecillis naſcitur omnis homo,
Hic eſt pacis amans huic eſt clementia cordi,
Semper amicitiæ fœdera ſancta colens.
Vincula perpetuæ ſic manſuetudinis apta
Terrigenûm in proprio corpore quiſq; gerit,
Compoſuit quod miranda Deus arte benignus,
Membra ibi ſyncera pace ligata manent,
Nullum ſentitur bellum, diſcordia nulla,
Hiſce placet nullo caſtra mouere die.

B Mem-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Membrorum membrum eſt, & amdns pars partis alius
Adiuuat & ſocium qua ratione poteſt,
Sic ſe alternatim dulci moderanttur amore,
Semper amicitiæ fœdera firma tenent,
O miranda Dei bonitas, Clementia magna
Aptè diſponens ordine cuncta ſuo.
O veneranda creatoris ſapientia ſummi,
O pietas omni commemoranda die,
Qui tam concinno fierent precor ordine cuncta?
Quiq; ea tam dulce necteret harmonia.
Hiſce niſi moderans venerandum numen adeſſet,
Iſta niſi regeret mens generoſa Deus,
Talia qui finxit nonne eſt ſuper omnia clemens?
Nonne eſt pacificus? nonne perenne bonum?
Haud facile is triſtes exardet pronus in iras
Vt mundi excuſsis rebus in hiſce liquet,
A quo tam pulcher rerum deducitur ordo,
Dulce ipſi pangant cuncta creata melos,
Omnia nam vaſti ſe propter condidit orbis,
Vt canerent grates ſeclâ futura ſibi,
Ergo fructiferæ terræ, liquidi maris vnda
Pſalite perpetuo ſtelliferæq; domus.
Veſtrum qui fecit cœli συςήμα rubentes
Iubila pro meritis dicite læta Deo.

Lumi.

Lumine de cuius, Dominum celebrate, micantis
Quiſq; Planetarum cantet in orbe ſuo.
Fundite quoq; vos terrigeni præconia laudis
Aſtrigero, ſuadet noſtra Thalia Deo,
Laude creatorem tam mitem tollite ſumma
Ferte pio carmen pectore mellifluum
Ipſius exemplo illuſtri manſueſcite tandem
Et placida mentes arte domate feras.
Turpiter hanc modo damnarit quicunq; virorum
Virtutem, interitum credat adeſſe ſibi:
Contemptus crebro turpis comitabitur ipſum,
Gloria rixanti non datur vlla viro.
Si culpam ſocio non condonaueris omnem,
Iuſsit vt æterni Chriſtus imago patris,
Æternum numen rutilæ quod præſidet arci
Nec tua dimittet facta nefanda tibi.
Namq; animos ſæuos ſemper Deus arbiter odit
Qui iubet à ſancto ſint procul arma grege,
Garrulus infœlix, cæcus, temerarius amens,
Quiſquis rixarum caſtra cruenta fouet,
Inuiſus cunctis erit à Dominoq; relictus,
Dedecus æternum demetet atq; necem,
Hunc tandem manes rapient, hunc voluet auernus
Hunc vada ſulphureo vortice nigra rotent.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Taliter armigeri ſæuo torquentur in orco
Sic ſolet autori pugna nocere ſuo,
Sed ſuperos æquat nobis Clementia ſola,
Sola facit pietas nos ſimileſq; dijs.
Poſtremò ſuperans victrix patientia durum
Ardua ſolicito tendit ad aſtra gradu.
Quod magnus virtutis honos ſit gloria & ampla
Certum eſt: quod ſequitur pandite pegaſides.
Scilicet adducam breuiter paradigmata quædam,
Quorum principium Iupiter ipſe tenet,
Eſt ſpeculum pietatis eo non aptius vllum,
Ipſo non vſquam mitior alter erit.
Ecce ſuper reprobos, pariterq; errorè carentes,
Solis diſpergi lumina clara ſinit,
Inſontis fœdaq; hominis de labe madentis
Imbribus & pluuijs irrigat arua Deus,
Degere vult homines in manſuetudine vitam,
Et rabiem ſæui Martis abeſſe pijs,
Ipſe animo nos fraterno complectitur omnes
Vt ſimili gentes ſe ratione colant,
Quotidie ſcelerum noſtrorum vinclâ relaxans
Abſtergit gnati ſanguine purpureo,
Qualiter infanti memor acris mater amoris
Blanditur, velut & pignora chara iuuat,

Omni-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Omnipotens itidem Dominus miſeretur egenûm
Tales blandiloquo premit ab ore ſonos,
Non mihi res grata eſt ſtygijs errare ſub vndis
Quemquam ſed mecum viuat in arce poli
Hæc ſummi patris eſt dilectio digna relatu,
Illam vox hominum nulla referre poteſt.]
Eſt humilis Chriſtus mitis manſuetus, vt agni.
Illuſtre exemplar hic tibi pacis erit.]
Idcirco quoties lachrymas emiſit amaras,
Exiguam cernens gentis amicitiam?
Diſcite mortales (inquit mea ſumite dicta,
Viuendi vobis iuſſa paterna dabo,
Sum quia pacificus penetrali cordis ab imo,
Omni pacificis tempore mitis ero,
Ad me omnes celerate ſimul concurrite ſolum
Vos veſtro placidè faſce leuabo graui,
O mirandus amor gnati altitonantis, ab ipſo
Noſtra ſalus, virtus, gloria, vita, venit.
Publicus eſt quoq; manſuetis peccator imago,
Luminis haud aciem tollere in aſtra, volens,
Pectora ſed manibus tondens trepidentia, dixit:
Alme pater ſupplex crimina ſolue mea.
Sic Stephanus gentis ſæuæ quem ſuſtulit ardor
Ecce dei pro illo ſollicitauit opem,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Ignorant: dicens quid agant ipſis ſcelus iſtud
Mi pater ignoſcas pectore & ore precor,
In precio fuerat tali Clementia quondam,
Funditus hoc mundi tempore ſpreta iacet.
Magnorum diſcors fuit haud ſententia regum,
Cura nec armorum dura grauabat eos,
Coniunxere ſuas mira dulcedine mentes
Vnus erat ſenſus, mens eademq; fuit
Nunc quis amat pacem? cui nunc concordia curæ?
Perpaucis, numen quos regit, ipſa placet
Prendimus exiguum numerum manſueſcere, Martis
Sanguinei in rabiem plurima turba ruit,
Cernitur in brutis aliquando animalibus ipſis
Sanctæ plus pacis, plus pietatis habent.
Prelia magnanimi miſcent non dira leones
Omnis deponunt ſed feritatis opus
Vrſos ſe videas ſæuos redamare viciſsim
Hos adeo infracto fœdere iunxit amor.
Ecce lupos placidos quoq; manſuetudo frementes
Reddit, vt incutiant vulnera nulla ſibi.
Tygres atq; domant rapidos, pardoſq; feroces
Bella nec immanis dura parabit aper
Mens ita miteſcit multarum ſæpe ferarum
Pectora molleſcunt aſperitaſq; fugit.

Mens

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Mens hominum demens furijs agitatur acerbis,
Inuigilat ſocium perdere quiſq; ſuum.
Fratres germani ſeſe iugulare parati,
Hos inter ſurgit flebile Martis opus.
Perſæpe infligunt ipſi ſibi vulnera dira,
Seq; inſtar pecudum dilaniare ſtudent.
Quid dicam? quonam hoc compellem nomine monſtrum?
Horrendum & ſæuum nil magis eſſe reor
O bipides aſini, nebolonum turba rebellis,
O grauis aſperitas ô feritatis amor,
Quo fuerit natura hominis generoſior ipſa,
Quo fuerit melior mens animuſq; viro,
Semper eò minus ardenti liuore tumeſcit,
Et minus inſudat caſtra cruenta ſequi.
Non minus eſt artis mentem frenare proteruam,
Subdere quám heroum corpora multa neci:
Non minor eſt virtus iram compeſcere pronam
Horrendi pugilis quam mutilare caput.
Pectoris inſanum rapidi cohibere furorem,
Militis id fortis conuenit officio.
Diſcant à brutis tumidæ manſueſcere gentes,
Diſcant concordes viuere in orbe ſimul.
Vt diſiuncta locis tranquilla pace ligentur
Sitq; quies cunctis, quam probat ipſe Deus.

His

1230

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

His ita diſcuſsis mitis pacientia tandem,
Commoda quauta vehat, pergito muſa loqui.
Æterni primò ſunt perpendenda parentis,
Verbula diuino qui tulit ore λόγος
Dicens: ô fœlix ô terq́; quaterq́; beatus,
Quiſquis ſyncero gaudet amore virûm,
Tranquillæ fuerit cui manſuetudinis ardor,
Depoſito luctu clara trophæa ferat.
Hunc Deus in terris vario donabit honore,
Lucida poſtremò pandet in aſtra viam,
Huic florens rutilo ſeruatur in orbe corona
Ipſius ornabunt laurea ſerta comas,
Cunctorum dabitur requies optata laborum
Æternæ vitæ premia certa ferat,
Quàm dulce eſt nitido verſarier æthere ſemper
Et lucem magni poſſe videre Dei
Lucem, quam terreni oculi non cernere poſſunt
Vt radios ſolis noctuia ferre nequit:
Tertius expoſuit tibi manſuetudinis ordo
Premia: quam facile eſt quartus amarè docet.
Spiritus eſt primo, ſacer implorandus, vt ipſe
Munere reflectat turgida colla ſuo,
Ipſe humilis velut eſt, humili ſic corde moratur,
Mitis vt eſt mites ſic deſet eſſe pios,

Cæcum

Cæcum cor noſtrum, mens cæca & cæca voluntas
Sancte tuum nobis ſpiritus adfer opem.
Omnes in triueo ſumus atq; hoc tramite vitæ
Decipimur niſi tu panderis ipſe viam.
Ærumnis ferimur varijs ſeu puppis in vnda
Fluctibus horriſoni ſæpe agitata maris,
Spumiferi quando perturbant æquora fluctus,
Vt trepidos nautas ancora iacta iuuat.
Haud alia ratione necem ſe euadere duram,
Aut ſecus effugere triſtia fata, ſiunt.
Spiritus es itidem ſancte ſpes vnica noſtra
Naturam fragilem tu rege tuq; foue.
Igne tuo purga atq; animos compeſce feroces
Sit qualiq; modo vita regenda, doce.
Mentibus in noſtris fac manſuetudinis ignem
Ardere, à nobis omne repelle malum,
Poſtremò maculas proprioſq; agnoſcere næuos
Adiuuat vt placidè viuere poßit homo,
Cœlitus emiſſum eſt hoc dictum γνῶθι σεαυτόν
Nam ſua non multis crimina ſcire datur,
Ficta, leuis, breuis & fallax eſt gloria mundi,
Sed decus æternum pendulus axis habet:
Quid valet hic mundus? claro quid ſtemmate natum?
Quid conſanguineum denumeroſa cohors?

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Quid precor imperium? quid honor? quid gloria? dicam?
Friuola momento res peritura breui.
Verè vanus homo, crocei nunc graminis inſtar
Turgida cras forſan membra tenebit humus,
Eſt veluti fumus diſperſſus ab aëre paßim,
In varios ſubito quem trahit aura modos.
Herba virens pedibus ceu conculcatur euntis,
Sic omnes triſti mors pede dura terit,
Diſcutitur florum veluti decus imbribus omne,
Et folia vt fati turbine pulchra cadunt,
Sic veterem retinere diu ſcit nemo decorem
Conſimiliq; modo vis violenta perit.
Verba vbi pompoſæ nunc ſeſquipedalia gentis?
Nunc modo ſit placeat colla ſuperba quatet,
Inflent nunc buccas nunc horrida bella ſequantur,
Contendant, pugnent, martia tela ſtruant,
Hem ſatis imperij, gere nunc cum morte duellum
Mors te proſtrauit dira caterua grauis,
Ecce triumphator qui cedere nolluit vlli,
Cogitur imperij cedere quippe necis,
En pugiles en victores, laus ecce gigantum,
Tandem cyclopes iſta trophæa ferant,
Iſtud perpendatq; iſtud meditetur oportet,
Qui minus eſſe cupit quam fuit ante ferox,

Tecum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

1230

Tecum habita & noris quod ſint tibi membra caduca,
Deniq́ dulceſcat pax veneranda tibi.
Nunc ſequitur tractat pars vltima quam ſit amænum
Si præter rixas viuere poßit homo
Tranquilla nihil eſt mente precioſius vnquam
Hanc cernens nihili cætera cuncta putes,
Arcano nullam quam dulce eſt pectore bilem
Paſcere, & eſſe graui liber ab inuidia.
In ſumma egregia eſt verè miteſcere virtus
Hæc à cœleſti traditur arce pijs,
Virtutum radix & fons Clementia ſola
Sperat & obdurat, ſcit grauiora pati,
Imbribus à magno veluti feruore ſolutis
Æthereo ſurgit phœbus in orbe micans,
Rebus in anguſtis itidem patientia ſplendet
Lumine Titanis, clarior aërij.
Candidior niue, vim ſuperat dulcedine mellis
Apta homini talis pax veneranda pio.
O quàm ſublime hoc & quàm mirabile donum
Fœlix qui tali ſidere natus erit.
Hinc liquide conſtat quam ſit Clementia præſtans
Virtus, quàm cunctis ſit generoſa modis,
Cum ſit honeſta velut monſtrant exempla piorum,
Vtilis & facilis, cumq́ iocoſa ſiet

Viuit?

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Viuite manſuetam vitam, dum ſtamina veſtra
Nec lacheſisq; Deus vos ſupereſſe ſinit.
Muſa mea hæc breuiter calamo quæſtrinxit agreſti
Inclyta BIORnorum comprobet opto domus.
Vt valeat feritas, maneat Clementia regnis
Hiſce, Dei toto corde petamus opem.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

1230.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)

1230.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1230 4° (LN 1552)